

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.202.2025
Warszawa, 18 sierpnia 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przedstawiam odpowiedź na interpelację nr 9806 Panów Posłów Dariusza Mateckiego i Przemysława Drabka w sprawie bezpieczeństwa obywateli w kontekście umorzenia postępowania karnego wobec cudzoziemca usiłującego dokonać zabójstwa Polaka, opracowaną we współpracy z Prokuraturą Krajową.

Ad 2

W toku postępowania przygotowawczego prowadzonego w Prokuraturze Rejonowej Katowice-Południe w Katowicach pod sygn. 4108-1.Ds. 68.2025, przeciwko podejrzanemu o popełnienie czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k., dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów zatrudnionych w SP ZOZ Szpitalu Psychiatrycznym w Toszku. W szpitalu tym był osadzony podejrzany tymczasowo aresztowany w powyższym śledztwie.

Ad 1, 3

Postanowieniem z 25 kwietnia 2025 r. prokurator umorzył śledztwo na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec stwierdzenia, iż ustawa stanowi, że sprawca nie popełnił przestępstwa, z uwagi na całkowite zniesienie poczytalności w czasie czynu. Szczegółowe rozważanie okoliczności, które legły u podstaw takiej konkluzji nie jest możliwe, albowiem

więzałoby się ono z ujawnieniem danych wrażliwych dotyczących stanu zdrowia podejrzanego.

Powyższa decyzja nie została doręczona Ministerstwu Sprawiedliwości, ponieważ nie było ono stroną postępowania.

Ad 4

Zgodnie z art. 93b § 1 k.k. sąd może orzec środek zabezpieczający, gdy jest to konieczne, aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez sprawcę czynu zabronionego, a inne środki prawne określone w tym kodeksie lub orzeczone na podstawie innych ustaw nie są wystarczające.

Środek zabezpieczający, o którym mowa w art. 93a § 1 pkt 4 k.k., można orzec jedynie, aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez sprawcę czynu zabronionego o znacznej społecznej szkodliwości.

W warunkach omawianej sprawy biegli psychiatrzy uznali, że ryzyko ponownego popełnienia przez podejrzanego czynu zabronionego jest niewysokie, a zakłócenie jego czynności psychicznych miało charakter epizodyczny i wynikało z nieświadomionego przyjęcia jednej z substancji psychoaktywnych.

Prokurator, oceniając opinię biegłych psychiatrów jako wyczerpującą i wiarygodną, uznał tym samym, że nie zostały spełnione przesłanki do skierowania do sądu wniosku o zastosowanie środka zabezpieczającego.

Ad 5

Postępowanie przygotowawcze pozostające w zainteresowaniu Panów Posłów jest kontynuowane w wyniku uwzględnienia przez prokuratora wniesionego przez pokrzywdzonego zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa.

Sprawa, zarejestrowana aktualnie pod sygn. 4108-1.Ds.217.2025 w Prokuraturze Rejonowej Katowice-Południe w Katowicach, została objęta zwierzchnim nadzorem służbowym Prokuratury Okręgowej w Katowicach.

Ad 6

Rozważanie na obecnym etapie postępowania przygotowawczego kwestii wystąpienia o wydanie Europejskiego Nakazu Aresztowania jest przedwczesne.

Ad 7

Normy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. z 2025, poz. 383), dalej jako „k.k.”, zabezpieczają bezpieczeństwo obywateli, w tym poprzez penalizację zachowań skierowanych przeciwko życiu i zdrowiu. Dla osoby, która dopuściła się popełnienia przestępstwa zabójstwa w typie podstawowym (art. 148 § 1 k.k.), jak również dla sprawcy przestępstwa zabójstwa w typie kwalifikowanym (tj. m.in. ze szczególnym okrucieństwem, w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie - art. 148 § 2 pkt 1, 3 k.k.) ustawodawca przewiduje odpowiedzialność karną w postaci wyłącznie kar izolacyjnych, w tym kary dożywotniego pozbawienia wolności.

Dyspozycje k.k. ustanawiają także odpowiedzialność karną dla osoby, która czyniła przygotowania do popełnienia przestępstwa zabójstwa w postaci kary pozbawienia wolności od lat 2 do 15 (art. 148 § 5 k.k.). Również usiłowanie dokonania zabójstwa jest karalne, zaś sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa (art. 14 § 1 k.k.).

Ustawodawca penalizuje także zachowanie polegające na nieumyślnym spowodowaniu śmierci człowieka. Czyn taki zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 (art. 155 k.k.).

Sprawca, który dopuści się spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci m.in. ciężkiego kalectwa podlega karze pozbawienia wolności od lat 3 do 20 (art. 156 § 1 k.k.). Odpowiedzialność karna w postaci kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat

5 jest przewidziana także za spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. tzw. „średni uszczerbek na zdrowiu” (art. 157 § 1 k.k.).

Ustawa penalizuje również zachowanie polegające na spowodowaniu naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, trwającego nie dłużej niż 7 dni (tzw. „lekki uszczerbek na zdrowiu”). Czyn taki zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Co istotne, ściganie tego przestępstwa odbywa się z oskarżenia prywatnego, chyba że pokrzywdzonym jest osoba najbliższa zamieszkująca wspólnie ze sprawcą (stosownie do przepisu art. 157 § 2 i 4 k.k.).

Obowiązujące dyspozycje zapewniają także ochronę nietykalności cielesnej każdego człowieka. Sprawca, który uderzył człowieka lub w inny sposób naruszył jego nietykalność cielesną podlega odpowiedzialności karnej w postaci kary grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Ściganie tego przestępstwa następuje z oskarżenia prywatnego (stosownie do przepisu art. 217 § 1 i 3 k.k.).

Natomiast zagadnienie dotyczące poczytalności sprawcy w chwili popełnienia przestępstwa reguluje przepis art. 31 k.k. Wyodrębnia on sytuacje w trakcie których można mówić o poczytalności wyłączonej (§1) i ograniczonej (§2). Kluczową dla ustalenia okoliczności dotyczącej świadomości sprawcy w chwili popełnienia przestępstwa jest opinia biegłych psychiatrów.

Normy k.k. umożliwiają orzeczenie w stosunku do sprawcy z wyłączoną lub ograniczoną poczytalnością środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym (art. 93a § 4 k.k.). W wypadkach określonych w art. 93g § 1 i 2 k.k. sąd orzeka wobec sprawcy pobyt w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym jeżeli istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że popełni on ponownie czyn zabroniony o znacznej społecznej szkodliwości w związku z chorobą psychiczną lub upośledzeniem umysłowym. Również w sytuacjach wskazanych w art. 93g § 3 k.k. sąd orzeka wobec sprawcy pobyt w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym, jeżeli istnieje wysokie prawdopodobieństwo,

że skazany popełni przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności seksualnej w związku z zaburzeniem preferencji seksualnych.

Informuję ponadto, że Ministerstwo Sprawiedliwości nie jest organem uprawnionym do nadzoru nad działalnością orzeczniczą. Przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025, poz. 304) gwarantują stronom postępowania możliwość złożenia zażalenia na postanowienie kończące postępowanie przygotowawcze (art. 306 § 1 i 1a k.p.k.).

Z wyrazami szacunku
Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/